

Motto:

What have I done but

wander with my eyes

in the trees? So I

will build: wife,

family, and seek

for neighbors. – A desolation, Collected Poems, Allen Ginsberg

1. poem de văzut pe videoproiector

bunica creștea pui în ogradă

și le dădea albastru de metil cu seringă

în ciocul pe care-l deschidea stângaci cu degetele ei prea groase și amorțite

dar blânde

cum ne dădea și nouă lapte cald de la ugerul vacii în cana roșie, ciobită, din tablă emailată

când așteptam la ușa grajdului

printre muște și bălegar

ieșeam aplecați pe ușa pitică în frig cu mustăți albe și fețele vinete, ne ștergeam cu mâneca în

bluzele prea largi de la verișori

și papucii mileu de plastic

fugeam bezmetici și scoteam aburi pe gurițele mici

tata ne lua mâinile-n palmele lui parcă acoperite-n glaspapir

dar calde

mamaie creștea pui

și le dădea păsat să crească buni de carne

cum și nouă ne dădea omletă din șase ouă și caș afumat

mâncam până scrijeleam tigaia

pe care încă o are

și care ne păstrează încă pe noi pe ea

desenele-s cadavre exquisi-ul nostru

mica crește pui

și vrea să-i facă mari

dar mamaia crește puii ca să-i taie
pe noi nu ne-ar tăia mamaia
dar ne taie alții

2. cine a crescut

când erai tânără fumai Viceroy roșu și purtai fuste foarte lungi
în toate pozele din casă ești cu un copil în brațe
mereu ai avut părul foarte scurt și negru
eu nu te-am văzut tânără fiindcă m-ai născut la 36 de ani
te-am cunoscut la 40 când deja
te pupam mic pe ridurile de la ochi de care acum îmi e frică
erai mereu transpirata și miroseai a bucătărie
aveai multe inele și degete aspre
uuuuunu, dooooooi, treeeei
am învățat să număr în brațe
trecusei prin două nașteri care ți-au luat
ani din viață
10.07.2000

tu mă îmbrăcai în primăvară și-mi coseai la lampă flori argintii de la mercerie
pe roba verde fiindcă
aveam rolul cel mai lung la grădiniță
am fost primăvara iarna toamna povestitorul maria capra
doamna Ligia m-a vrut în clasa ei
la domnul Pavel, la doctor m-au urcat pe scaun să spun poezii
eram un radio mic cu ochelari borcan roz
tu făceai trucul nostru cu caseta
mami actrița vorbea lent

pe mami actrița o ascultam sub birou
a fost odată ca-n povești a fost ca niiciodata
încă o dată și încă o dată

5.03.2002

tu ești cel mai puternic bărbat, mami, ai crescut 4 copii din nimic
cu plăcintă rasă cu gem, cu ostropel și mers la izvor,
cu datorii la vecini și fără apă caldă,
cu baie în lighian, praf mult, igrasie și șoareci la bucătărie
cafea tare la ibric în ceșcuța cu flori roz și biscuiți șprițați vrac de la Germino
tu ești cel mai puternic bărbat, mami

12.09.2007

vreau să-ți plătesc chiria și să te mai duc o dată la Cetara să văd cum bei granita
ca un copil

acum ai cocoșa
acum nu te mai țin genunchii și te ții strâns de balustradă
acum nu mai ai fiere și iei multe pastile colorate comandate la negru
mami

3. costinela

la 17 ani n-aveam bani de facultate
am plecat în Germania să car lazi cu 12 sticle
voiam să-mi crească aripi doar ca să nu mă mai doară spatele
să mi-l trosneasca
ca pe o cracă uscată sub un bocanc 43
sau să-l îndoie ca pe un capac de Ciuc
lăzile de plastic îmi făceau răni pe degete
dar Mario se agită și strigă
vai, vai, vai con le bottiglie, che stai facendo, vattene, vai

le iubesc oboseala fiindcă au trecut
de la împletit mătase de porumb cu mamaia și jucat cu degetele Costinelei
la spălat pahare și șters cuțite

mi-am tocit într-un restaurant din Laichingen
palmele și tălpile de la tenișii din Carrefour cu care am plecat
și cu care m-am întors
aveau pete de var de la lucratul pe schelă unde mă simțeam ca fata lui tata pe umeri, regele lumii
500 euro la final de august pe care i-am ținut în mână în autocar 3 nopți
de frică
de frică mi-au transpirat palmele
în ghiozdan am pus dulciuri germane pentru mami tati aerdna și tunad
eram unchiul Georgică din Spania la feminin și cu 20 de ani mai tânără
mi-am luat adidași cu primul salariu pe care-i am încă în dulap la mama și care par noi
i-am ținut de buni

acum sunt om mare
m-a trezit cafeaua într-o bucătărie de 3 metri pătrați,
unde e frig și trebuie să mă adun pe scaunul grena ca un fetus
ca o pisica sphynx
aici liniștea e liniștea în care-ți auzi saliva cum se plimbă când înghiți
am desenat ochii lui tata pe condensul de pe geam și curge apă din ei
a murit în noiembrie
măcar nu mai sunt singură
îmi tremură picioarele, dar m-am ars la limbă
cum mă ardeam la cot de convector când era dat pe 6
sunt nerăbdătoare

azi m-am trezit în amintiri fiindcă mobila albă de pe vremea lui Dej seamănă cu o tablă
mama mi-a povestit că mereu am vrut să fiu profesoară
luam copiii din spatele blocului la garaj

și el era grena
și făcea tabla perfectă
creta erau pietrele din parcare sau saliva pe arătător
gură zâmbind cu gust metalic
făceam socoteli și sirene
împărțeam aceeași pătura și aveam blugii verzi în genunchi și unghiile murdare
Costinela avea păduchi, dar era preferata mea
răspundea prima
așa am luat păduchi și m-au spălat cu gaz și m-au tuns
și eu am fugit
la Costinela
cu 5 mii pentru gumă cu tatuaj
era slabă și blondă și tunsă scurt și îmi plăcea
acum e în Spania

ieri am fost la mica
are panze roșii de paianjen în obraji
și pe pereți icoane
zicea că o puiculiuță își târâie aripa și trebuie s-o taie
că ninica nu-l durea pe moșu-to când o murit
că tăta lumea trage nădejde în ziua de azi
învățați și mereți sănătoșii, puii lu' mama
am ieșit la drum și am văzut-o
pe Costinela
o ea
o Costinelă
eram de mână
cu ea.

4. parter, ușă de lemn

fără vizor, cu lanț,

ușa noastră era singura de lemn
din bloc
noi singurii 5 împlețiți cu 10 perechi de mâini
într-un pat mucegăit
extensibil
ziua ne stăteau pe el musafirii
care ne beau ultima gură de Adria Cola

dormeam toți ca peștii și tata ne spunea scufița mov,
a o mie noapte de povești repetate
- tati, cântă-mi cântecelul cu 20 de perne mici
toate pline cu furnici
eu dormeam la picioare fiindcă eram cea mai mică și puteam să mă strecur printre voi
10 perne moi

dimineața mic dejun de campion
tort
cu margarină-n turnuri de franzelă albă
și linguri de gem
tata dădea drumul la combină
Radu Gheorghe – Broasca țestoasă
desenam fetițe roz fără ochii
tati, fă-mi și mie ochii
tati făcea niște romburi urâte
ochi de păpușă pentru mine
ochii lui tati eram eu

era anul în care tata a plecat pe Valea Jiului să proiecteze hidrocentrale
să cumpărăm un pat pentru mine și tunad
și un birou pentru aerdna
temele scrise pe jos ne ridicau în picioare la școală

absențele fiindcă n-aveam curent ne ridicau în picioare la școală
ei nu știau câte cuvinte am învățat jucând fazan și mima

Valea Jiului mi s-a pus sub picioare
Valea Jiului a însemnat să dorm fără povești și Moș Nicolae pe datorie
mama rupea crengi cu trosnet de oase
noi rupeam ambalajele cu dinții
Valea Jiului mi l-a furat pe tata și mi-a dat în schimb plânsete de frică și datorii la Edilul
Valea Jiului m-a lăsat să dorm noapți pe scări la CEC
tata are acum doi băieți și-o fată
asflatul rece nu mai era cuvertura rosie
vreau să dorm iar la picioare

ce decizii să iau când rațiunea mea e un copil fără bomboană cu mâinile-n sân, în spatele capului
sunt tot eu, tati,
du-mă pe umeri la noi acasă.

5. missed call bro, incoming call mami

„m-a așteptat pe mine, mami, da...”
îi ziceam tata fiindcă Andreea
de când era mică
credea că mami e sora ei
și că bunicii noștri sunt de fapt părinții lor
pe Andreea au crescut-o ei până la 6 ani
m-a sunat bunica
ei îi spunem mama din același motiv
mi-a spus că e tristă că nu poate să bage curcile-n coteț
că înainte stătea tata în spatele cotețului să nu fugă vreuna
acum aleargă singură prin curte
„a rămas una, mă mamă, pe după coteț”

am plecat din Cluj a doua zi la 10
când am ajuns m-a certat mama că nu am luat lumânare,
eu nu
„nu știi, mă mamă, ce se face, că n-am mai fost”
eu nu știam
„mai avem de luat de împărțit la poartă”
am ajuns la bunici
nu mai era tata pe bancă,
el ne aștepta acolo sau ieșea pe sală
își scotea pălăria din fetru de culoare neagră
și fixa mașina cu ochii blânzi înainte să ne dăm jos
„Nuța, vezi că e cineva la poartă”
„de ce nu mai vorbești cu mine”
zicea bunica
repetat
ca pe o mantră
i-a vorbit 3 zile și 3 nopți
tata ne ciupea de gușă și țipa de fericire
când își vedea copiii, nepoți și strănepoți că umplu curtea până la refuz
ne lua vafe la un leu cu pensia și le aducea în coșul bicicletei după ce venea
de la procesele nesfârșite
„toată viața s-a luptat pentru niște pământuri”
ne lua pepene când trecea căruța pe la poarta
intra cu el în curte și noi roiam în jurul lui
tata era de miere
juca table cu oricine-i trecea pragul
și dormea cu ochelarii sub pernă să vadă-n vis
mânca lapte cu pâine și se uita la meci
după ce-și rupea spatele cu toate ale casei
bunica nu putea decât să mulgă vaca
îl trăgeam la răspundere pentru ochii lui turcoaz

„ți-ar da tata acum”
ne-ar fi dat tata viața
și ne-a dat-o
„gălețile de bălegar l-au omorât
munca, mamă
păturile cu fân
vacile
ce mâini muncite...
ce mâini muncite”
am legat merișorul cu femeile din sat deși nu vedeam nimic
mi se aburiseră ochelarii de la mască și lacrimi și ger
tanti maria știe rostul
si maricica rupe ațele
tanti oara mă întrebă a cui sunt
„georgelina, mamă... manca-o-ar mama, nu mai plânge mamă”
cu tata erau oameni din sat
primarul îi spunea mamei
„ca el nu se mai nasc, se apleca, îți mulțumea
și-și scotea pălăria-n fața ta”
l-aș fi strâns de gât cu ultimele puteri care m-ajutau să leg ațele
că nu făcuse mai mult
m-aș fi spânzurat cu ațele de pachete
că nu făcusem mai mult
când eram mică se înregistra mama pe casetă
și eu dădeam rewind
așa învățam rolurile pentru serbare
acum toți erau casetofon
andreea
la priveghi
în frig cu pături pe noi și cu tata
aveam toți mâinile reci

„nu știu dac-am făcut tot ce se putea... tata, tata”
tata parcă dormea
mama
dimineața
îl mângăia pe frunte și-i cerea iertare
„n-am putut să te salvez!”
tata parcă dormea
bunica
pe drum
„de ce nu m-ai pregătit? de ce mă lași să dorm singură?”
se ținea de dric
ziceai că-s gheare de uliu mâinile ei
„mamă, stai mai departe că mai dă înapoi”
„de ce nu m-ai pregătit? de ce mă lași să dorm singură?”
tata parcă dormea
se plimbă morbul pe străzi
și a ținut-o în casă pe doctorița lui tata care nu s-a clintit să vină
„vi-l consult la telefon”
nicio mână-ntinsă pentru el
la groapă nu intra sicriul
eram eu, mama și tata
mama parcă s-ar fi dus cu el
„nu vrei tată să ne lași”
tata o ținea
pe mine m-au pus s-arunc pământ
peste tata
au scos pânzele de pe sforile cu care lăsaseră sicriul
și l-au acoperit
bunica încă îi vorbea
„ăsta a fost ultimul tău drum... nu te mai întorci”

îi văd lada de lemn în care-și ținea lama de bărbierit
îi văd cutia de la table
îi văd pălăria
gălețile
și pătura de fân
toate
goale
și locul lui
la perete, lângă tăblie
gol
și televizorul nu mai e nici pe știri, nici pe meci
și pe bancă e pisica
și tata
tata se plimbă prin capul meu încă
când închid ochii îl văd râzând
îi simt degetele pe gușă
îi aud vocea-n somn
mi-e dor de tine, tata